

А'.) Всі́то юмжтъ ненасытно пристрастіє да придобывітъ, ю да забогатїтъ, ю за това токмо не си юстабітъ дѣла та ю работы те. Таквізи службтъ на Мамонъ атъ ю чьрвото си, ю не Божіе, ю тін юмжтъ твърдѣ малко въра ю надежда на Божій-атъ премыслъ. Понеже оніи безумно мыслітъ, като чи дабы всака польза посече ю труду атъ юмъ забыла, ю не паче ю милость та ю благословеніе то Божіе: таквізи мысль є мъзыческа, ю не христіанска. По това честно провослѣдіе то Божіе дѣе, щето съ та-квізи трудъ спечаленно то богоатство въ ёдинъ часъ да пропада.

Б'.) Всі́то нѣмжтъ грыжа за да ходітъ въ церкви та, юли юмъ юстінало сърадце то камъ благочестіе то, юли ю лѣнистъ, юли ю нѣкое нешнователно разсужденіе, чи церквна та свята молитва непрекзехожда особыни те молитвы: ю вмѣстъ това препровождатъ спасително то си времѧ въ праздность, въ расходы, въ піанство, въ соблазнительны зрелица, въ бесприличны югры, ю въ други бесчестства. И ако дабы съ повеселілъ человѣку въ праздникъ за юрала, трёбва свяче да вижде талъ веселѧ безъ да побреди себеси, безъ да юбиди другого, ю безъ соблазну.

Г'.) Който, ходітъ въ церковь, но юли по ёдно привыкновеніе, юли по некомъ внѣшна прілика, юли за прохожденіе, ю во времѧ то на молитвы те, юли като съвѣршабітъ тайны те стоятъ неблагочини, разговарятъ, смишуютъ, пресмѣватъ, мыслятъ за съ-